

ΑΤΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Συνδρομή ἐν Ἑλλάδι ἐτ. δρ. 12. Ἐξάμ. δρ. 6. — Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἐτ. φρ. χρ. 15. Ἐξάμ. φρ. 8. — Τιμὴ φύλλον ἐκλεκτοῦ χάρτου λ. 30.
Ἐκδίδεται τρίς τοῦ μηνὸς τῆ 1, 10 καὶ 20 — Γραφεῖον ἐν ὁδῷ Φιλελλήνων ἀριθ. 24.

ΑΘΗΝΑΙ 20 ΜΑΙΟΥ 1891

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΓΓΓΛΕΣΗΣ ἘΚΔΟΤΗΣ

ΕΤΟΣ Γ' - ΤΟΜΟΣ Β' - ΑΡ. 35

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὅτε κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἐπανελήφθη ἡ ἔκδοσις τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου», πολλοὶ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἠνόουν τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἀρχομένην ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ ἔτους, ἤτοι ἀπὸ τὸν μῆνα Ἰούλιον. Ἐπειδὴ δ' ἐνεκα τούτου πλείστοι ἔσαι ἀνεφύησαν ἀνωμαλίας, ἡ διεύθυνσις τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου» ἔκρινεν ἐπάναγκες νὰ βραδύνη τὴν ἔκδοσιν τῶν δύο τελευταίων τευχῶν τοῦ Μαΐου, ὅπως τοῦ νέου ἔτους ἔναρξιν κάμωμεν ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν 1 Ἰουλίου. Ἐπομένως πρὸς ἀποφυγὴν νέων ἀνωμαλιῶν δηλοῦμεν πρὸς πάντας τοὺς ἡμετέρους ἀνταποκριτὰς καὶ συνδρομητὰς, ὡς καὶ εἰς τοὺς νεωστὶ ἐγγραφησομένους τοιοῦτους, ὅτι ἡ μὲν ἐγγραφή θέλει γίνεσθαι ἐν οἰαδῆποτε ἐποχῇ τοῦ ἔτους, ἡ δὲ συνδρομὴ θὰ λογίζηται πάντοτε καὶ μόνον τῆ 1 Ἰουλίου καὶ 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΔΩΔΕ

ΝΟΥΜΑΣ ΡΟΥΜΕΣΤΑΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

«Οχι, ὄχι... ἔτσι... ἐναγκαλισθητε ὁ

εἰς τὸν ἄλλον, ὅπως κάμουν οἱ ἀγα-

πώμενοι...»

Τότε δ' ἐκεῖνος ἐναγκαλισθεὶς τὴν Ροζαλίαν τὴν ἐσφιγξε θερμῶς ἐπὶ τῆς καρδιάς του. Τοῦτο ὑπῆρξε τὸ τελευταῖον δεῖγμα ζωῆς, ὅπερ παρέσχεν ἡ Ὁρτενσία. Ἐκτοτε διέμενεν ἀφηρημένη, οὐδόλως προσέχουσα πρὸς τὰ περὶ ἐαυτὴν συμβαίνοντα, ἐνῶ ἐπὶ τῆς νεανικῆς αὐτῆς μορφῆς ἦν ἐζωγραφημένη ἡ ἔκφρασις ὑποκώφου καὶ ἀγερώχου μνησικακίας ἀνθρώπου, ἀπιθνήσκοντος λίαν ταχέως, παρὰ τὸν διακαῆ του πόθον νὰ ζήσῃ, καὶ μὴ αἰσθανθέντος τελείως τὰς μχταιότητος καὶ ἀπογοητεύσεις τοῦ κόσμου τούτου.

XVII

ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ

Ἡμέρα ἑορτῆς ἐν Ἄψ εἶνε ἡ Δευτέρα, ἡμέρα τῆς ἀγορᾶς.

Αἱ ὁδοὶ βριθουσιν ἀνθρώπων, ἡ ἀγορὰ παντοίων εἰδῶν.

Δευτέραν ὁμῶς τινά, τὴν τρίτην Δευτέραν τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, ἡ ζωηρότης τοῦ πλήθους ἦν λίαν ἀσυνήθης. Συνωμίλου, ἔχειρονόμου καθ' ὁμάδας δὲν ἐπρόκειτο ἤδη ὁμῶς περὶ ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως ἀντικειμένου τινός. ἀλλὰ περὶ γεγονότος, ὅπερ τὰ μάλα ἐφάνητο τοὺς πάντας ἐνδιαφέρον. Εἶχε διαδοθῆ δηλαδὴ ἡ φήμη, ὅτι ζελλὸν νὰ βαπτίσωσιν αὐτὴν ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν τὸ τέκνον τοῦ Νουμά, τὸν μικρὸν ἐκεῖνον Ρουμεστάν, οὗ ἡ γέννησις πρὸ τριῶν μῶλις ἑβδομάδων εἶχε χαίρεισθῆ διὰ τῶν ζωηροτέρων ἐνδείξεων

χαρᾶς, καθ' ὅλην τὴν Ἄψ καὶ τὴν ἑπαρχιακὴν Μεσημβρίαν. Δυστυχῶς τὸ ἔνεκεν τοῦ βαθύως τῆς οἰκογενείας πένθους βραδύναν τοῦτο βάπτισμα, ἔδει διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν νὰ μὴν ἔχη ἀπολύτως πανηγυρικὸν χαρακτήρα, θὰ παρήρχετο δ' ὅλως ἀπαρτήρητος ἢ τελετῆ, ἐὰν δὲν ἐτύγχανον παρῶσαι παρὰ τὴν ἐκκλησίαν ἀνοσπώλιδες τινες ἐκ τῆς χώρας τῶν Μπῶ. Ἰδοῦσαι αὐταὶ τὴν ἀμάξιν τῆς θεῆς Πορτάλ στᾶσαν πρὸ τῆς ἐκκλησίας, μετέδωκαν ἀμέσως τὴν εἰδήσιν εἰς ἄλλας πωλητριάς, ἐκεῖναι εἰς ἑτέρας, καὶ, ἐν μιᾷ στιγμῇ, ἡ ἄγουσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν μικρὰ ὁδὸς ἐβρίθην ἀνθρώπων, προσκησαμένη ὅλον τὸν θόρυβον καὶ τὴν βοὴν τῆς ἀγορᾶς.

Ἐκαστος ἐσπευδε νὰ καταλάβῃ κατάλληλον θέσιν, ἀνερχόμενος εἰς τὰ ἔνδρα καὶ τοὺς τοίχους τῆς ὁδοῦ. Ἐπὶ τέλους ἡ ἐξώθυρα τοῦ ναοῦ ἠνεφύθη καὶ ἀμέσως ἀντήχησεν ἐν παρατεταμένῳ «Ἄ!» Ἐπὶ κευαλῆς προύχωρε ὁ κ. Λέ Κεσνοά, μελανειμμωνῶν, ἀρκετὰ ἐπίσημος ἀνάδοχος, ἔχων εἰς τὸν βραχιόνά του τὴν κυρίαν Πορτάλ, λίαν ὑπερήφανον ἐπὶ τῇ τιμῇ, ὅτι ἐχρησίμευσεν ὡς συνανάδοχος εἰς τὸν πρῶτον ἄρχοντα τῆς Γαλλίας. Ἐπὶ τῇ ὄψει τοῦ σεβαστοῦ τούτου ζευγους, ὅπερ ἐκ τῶν ἐγγύς ἠκολούθει ὁ μέγας τῆς Ἄψ πολίτης, ἐπίτης μελανειμμωνῶν, τὸ πλήθος ἐσίγησεν. Ἄλλ' ἡ ἐμφάνισις εὐτραפוῦς τινος καὶ ἀπλοϊκῆς τροφῆς, φερομένης τὸ βρέφος, δυσδιάκριτον ἐντὸς τῶν πλουσίων τριχάπτων, διεσκεδάσεν ἀμέσως τὴν παροδικὴν θλίψιν τῶν θεατῶν, διεγείρασα νέαν βοὴν, νέας ἐνθουσιώδεις ἀνευφημίας.

— Νά το... ἔ. ἔ. νά το.

Ὁ Νουμάς ἐκπληκτος ἔστη ἐπ' ὀλίγον ἐπὶ τῶν βαθμιδῶν τῆς ἐκκλησίας, θεωρῶν τὰς μελάγχρους ἐκεῖνας μορφάς, τὸν μεγαν ἐκεῖνον συνωστισμὸν ὅπως ἴδωσι τὸ τέκνον

του. Καίτοι δὲ συνειθισμένος εἰς τοὺς τοιοῦτους θριάμβους, ἠσθάνθη τὴν στιγμὴν ἐκείνην μίαν ἐκ τῶν ζωηροτέρων τοῦ πολιτικοῦ τοῦ βίου συγχίνησιν. Ἰτοιμάσθη νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλ' εἶτα ἀνεκόπη, σκεφθεὶς ὅτι δὲν ἦτο κατάλληλον τὸ μέρος.

Ἀφοῦ δ' ἐπέβησεν τῆς ἀμάξης, διέταξε τὸν Μένικλον νὰ ἐπιστρέψῃ ταχέως εἰς τὴν οἰκίαν των, διὰ τῆς συντομωτέρας ὁδοῦ. Ἄλλ' εὐθὺς ἠκούσθη γενικὴ κραυγὴ:

— Ὅχι, ὄχι... ἀπ' τὴν ἀγορᾶ... ἀπ' τὴν ἀγορᾶ.

Ἐπρεπε νὰ διανύσωσι τὸν τριπλάσιον δρόμον, νὰ διέλθωσι διὰ τῆς ἀγορᾶς.

— Πήγαινε λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἀγορᾶ » εἶπεν ὁ Ρουμεστάν εἰς τὸν ἠνίοχον, ἀφοῦ διὰ τοῦ βλέμματός ἠρώτησε τὸν πενήτερόν του, ὃν ἤθελε ν' ἀπαλλάξῃ τόσῳ μακρᾶς καὶ πομπώδους πορείας. Καὶ ἡ ἀμάξα προύχωρησε πρὸς τὴν ἀγορᾶν, μέσῳ τῶν ζητωκραυγῶν τοῦ πλήθους, ὅπερ ἦτο εἰς τὸ ζενοῦ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του, παρακωλύον δια τῆς συνωστισέως του ἐκάστοτε τὴν πορείαν τῆς ἀμάξης, μεσῳ τῶν ὑψουμένων πύλων, τῶν κινουμένων ῥινομάκτρων. Αἱ γυναῖκες προέβαλλον τὴν φλέγουσαν καὶ ὡσεὶ ὀρειχάλκινον μορφήν των, ἤρκει δὲ μόνον τὴν βρεφικὴν σκεύφιαρ του νὰ ἴδωσιν ὅπως ἀνακράζωσι:

— Θεοῦλη μου, τί ὠραῖο ποῦ εἶνε!...

— Μοιᾶζει τὸν πατέρα του... ἔ;...

— Ἐχει καὶ τὴν μῦτην του τὴν βουρβονική...

— Γὰν δεῖξέ μου πουλάκι μου, τὸ ὠμορφο προσωπάκι σου...

— Μπορεὶ κανεὶς νὰ τὸ ρουφήξῃ σ' ἕνα ποτῆρι νερό...

— Ἄχ! τὸ περδικάκι μου...

— Τὸ γλυκούτσικό μου τ' ἀρνάκι...

Ἐκεῖνο δὲ, παιδίον ἐνός μηνός, οὐδόλως ἐταράσσεται ἐκ τοῦ θορύβου τούτου. Παρ-

ετρεί εκστατικόν τὸ ἄπειρον ἐκεῖνο πληθος, με δύο σταγόνας γάλακτος εἰς τὰ ἄκρα τῶν χειλέων, ἐφαίντο δ' ἤτυγον καὶ προφανῶς εὐχαριστούμενον ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τῶν διαφόρων ἐκείνων μορφῶν εἰς τὴν θύριδα τῆς ἀμάξης, τῆς ὁλοῦν αὐζούσης ἐκείνης βοῆς τοῦ ὄχλου, εἰς τὴν συνανεμίγνυντο οἱ βελασμοὶ καὶ οἱ μυκηθμοὶ τῶν ζῶων, μυκηθέντων καὶ τούτων τοὺς κυρίους τῶν καὶ οἰονεὶ συμμετεχόντων τῆς γενεῆς χάραξ.

Ἐν τῇ καλλιτέρῃ αἰθούσῃ τῆς οἰκίας Πορτάλ, ἡ Ροζαλία ἐξηπλωμένη ἐπὶ τινος ἑδρας καὶ περιφέρουσα τὸ βλέμμα ἀπὸ τοῦ κενοῦ λυκνοῦ εἰς τὴν ἔρημον ἐδὸν, ἀνυπομόνει ἕνεκα τῆς βραδύτητος τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ τεκνοῦ τῆς. Τὰ λεπτὰ τῆς μορφῆς αὐτῆς χαρακτηριστικὰ, κοιλωθέντα ἐκ λύπης καὶ δακρύων, ἐνεφαίνον ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ κατὰ τοὺς τελευταίους ἐκείνου μῆνας βίου τῆς, ἀνησυχίας, σφοδρῶς θλίψεως, τὴν μετα τοῦ Νουμᾶ διάστασιν τῆς, τὸν θάνατον τῆς προσφιλοῦς αὐτῆ Ὁρτεντίας, καὶ τέλος, ὡς δείγμα τι εὐτυχοῦς ἀνακουφίσεως, τὴν γεννίαν τοῦ παιδιοῦ, ἧτις μονογονοῦς ἐπεκράτει πάντων τῶν ἄλλων.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐνόμιζεν, ὅτι δὲν ἤσθανετο πλέον τοὺς τιναγμούς τοῦ ἀνυπομονοῦντος μικροῦ φυλακισμένου ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς, καὶ ἐκρυσπεν, ὑπὸ δεισιδαίμονος κατελιγμένη φόδου, τὰ σπέρματα, λέγουσα τῇ θλακμηπόλῃ τῆς :

«Ὅταν σὲ ζήτησάν τὰ ἐνδύματα τοῦ παιδιοῦ, ξεύρεις ποῦ εἶναι καὶ τὰ διδεις».

Εἰς οὐδὲν ἐλογίζετο τὰς τρομερὰς βασιάνους, ὅτε ἐξηπλωμένη ἐπὶ τῆς κλίνης, με τοὺς ὀφθαλμούς κεκλεισμένους, τοὺς ὀδόντας συνεσφιγμένους, ἐφ' ὀλοκλήρους ὥρας, διακοπτομένης ἀνά πᾶσαν στιγμήν ὑπὸ σπαραξικαρδίου κραυγῆς τοῦ προωρισμένου νὰ ὑποστῇ τὸ πέπρωμένον τοῦ ὄντος, τοῦ ἀκριβῶς προκληρώναντος ὅλην τὴν μετεπειτα χάραν, εἰς οὐδὲν ταῦτα πάντα ἐλογίζετο ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς ἀποκτήσεως τέκνου. Σχεδὸν ἀναίσθητος ἐκ τῶν πόνων, ἐπανελάμβανεν ἐκαστοτὴ : «Δὲν εἶνε ζῶν... ἀπέθανε»... ὅτε ὁμοῦς ἤκουσε τὴν ἀσθενῆ τοῦ γεννηθέντος φωνήν, τὴν οὕτως εἰπεῖν πρὸς τὸ φῶς προσφώνησιν τοῦ βρέφους, ἀπήνησεν. ὦ ! μεθ' ὅποιος παραφόρου τρυφερότητος :

«Τὸ παιδί μου !»...

Ἦτο ζῶν. Τὸ ἔφεραν πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς. Εἰς αὐτὴν λοιπὸν ἀνῆκε τὸ μικρὸν ἐκεῖνο με βραχίονα τὴν ἀναπνοὴν ὄν, τὸ ἐπτοκμένον, τὸ σχεδὸν τυφλόν. Μακρὰν πλέον τοῦ πένθους, μακρὰν πλέον αἰ λυπῆ.

Μεγίστην ἠσθάνετο ἀνησυχίαν ὅτε καὶ ἐπὶ τινος ἐπὶ στιγμῆς ἀπεχώριζον ἀπ' αὐτῆς τὸ προσφιλὲς μικρὸν.

Ὅταν μάλιστα ἐξήρχετο μετα τῆς τροφῆς τοῦ εἰς περίπατον, τότε ἡ ἀνησυχία τῆς ἐκοσμοῦτο ἀνεμέτρα καὶ τα παρερχόμενα ἐπὶ λεπτὰ τῆς ὥρας, μέχρι τῆς ἐ-

πιστροφῆς αὐτοῦ, οὐδέποτε ὁμοῦς ἡ ἀνησυχία τῆς ἐξίβηθε ἐκ τῆς οἰκίας καὶ κατὰ τὴν προίαν τῆς ἐπιστρίψεως.

«Τὶ ὦρα εἶνε ;... ἠρώτα ἀνά πᾶσαν στιγμήν... Πόσον ἀργοῦν !... Θεέ μου, διατί ἀργοῦν τόσον...»

Ἡ κυρία Λε Κεσνοῦ, παραμείνασα παρὰ τῇ θυγατρὶ τῆς, ἐπειρᾶτο νὰ τὴν καθήτυχασθῃ, καίτοι ἀνήσυχος καὶ αὐτὴ, καθότι ὁ ἔργονος οὗτος, ὁ πρῶτος, ὁ μόνος ἔργονος αὐτῆς, μεγίστην ἐξήκει ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτῆς τε καὶ τοῦ κ. Λε Κεσνοῦ ἐπιδρασαν, προσδίδων ἀκτίνα τινὰ ἐλπίδος ἐν τῷ βαθεῖ πένθει τῶν.

Μετακρυσμένος τις θύρβος, ὁλοῦν ἐγγύτερον ἀκούσμενος, ἐδπλασίασε τὴν ἀνησυχίαν ἀμφοτέρων.

Σπεύδουσι πρὸς τὸν ἐξώστην, ἀκροῶνται. Ἀκούονται ἄσματα, φωναί, ἀνευφημίαι. Αἰρῆνης ἡ ἀγγλὴ θλακμηπόλος, ἧτις παρετῆρει πρὸς τὴν ἀγορᾶν, κραυγάζει :

— Κυρία, εἶνε τὸ βράττιμα !...

— Ὄχι ! αὐτὴ ἡ Μεσημβρία, αὐτὴ ἡ Μεσημβρία, ἐπανελάμβανεν ἡ νεαρὴ μήτηρ, φοβουμένη ἤδη μὴ προσβληθῇ ὑπ' ἀσφυξίας τὸ προσφιλὲς τῆς τέκνον.

Ἄλλ' ὄχι, ἰδοὺ αὐτὸ. Ζῶν κάλλιστα, ὑπερήφανον, ἀνακίονον τοὺς μικροὺς λευκοὺς βραχιονάς σου

— Οὔτε μὴ φωνίτσα δὲν ἔβραλε σ' ὅλο τὸ δρόμο ! λέγει ἐνθουσιωδῶς ἡ θεία Πορτάλ, ἀρηγομένη τὴν θριμβευτικὴν ἀνά τὴν πόλιν πορείαν, τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ πλήθους. Ἄλλ' ἤδη ἄπειρον συνωστίζεται πλῆθος πρὸ τῆς οἰκίας, καὶ ὁ Ρουμestάν ἀναγκάζεται νὰ ὁμιλήσῃ.

— Κρατήσατέ το μὰ στιγμή, σὺς παρακλῶ, λέγει ἡ θεία Πορτάλ τῇ Ροζαλίᾳ, προτείνουσα τὸ βρέφος καὶ σπεύδουσα νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἐξώστην καὶ ἀκούσῃ τὸν ἀνεψιὸν τῆς. Καὶ ἡ Ροζαλία ἔμεινε μόνη, με τὸ τέκνον τῆς ἐπὶ τῶν γυνάτων, θεωροῦσα τοῦτο τὴν εὐτυχιστάτην τοῦ βίου τῆς στιγμήν. Φράσεις τινὲς τοῦ λόγου τοῦ Ρουμestάν ἔξινουνται μέχρις αὐτῆς, ἐλαφρὸν δὲ ῥίγος ἐπιφέρει αὐτῇ ὁ ἦχος τῆς ἐλυσιτικῆς ἐκείνης φωνῆς, ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῶν δεινῶν ὅσα ἐκ τῆς εἰς τὸ ψευδεσθῆαι καὶ τὸ ἀπατῆν ἐπιτηδεῖας ταύτης εὐφραδείας ὑπέστη.

Ἦδη ὁμοῦς αἰσθάνεται ἐαυτὴν προπεφυλαγμένην ἀπὸ τῆς ἀπάτης καὶ τῶν τραυματιῶν. Ἀπέκτησε τέκνον, ὅπερ συνεῖδ' ὅλην τὴν εὐτυρίαν τῆς, ὅλα τὰ δεινὰ τῆς. Καὶ θλίβουσα αὐτὸ ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς, ὡς ἀδιάσπαστον ἀσπίδα, τὸ ἐρωτᾷ χαμηλοφώνως, λίαν χαμηλοφώνως :

«Θὰ γείνης καὶ σὺ ψεύστῃς ; Θὰ διέλθῃς καὶ σὺ τὸν βίον σου προδίδων σεαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους, κατασυντρίβων τις ἀδικεῖς καρδίας, αἰτινες οὐδὲν ἄλλο κακὸν θὰ πρᾶξωσιν ἢ νὰ σὲ πιστεύωσι καὶ νὰ σὲ ἀγαπήσωσι ;... Μήπως θὰ εὐχριστῆσαι καὶ σὺ νὰ παγγελλῆς σωρεῖαν λέξεων, χωρὶς οὐδολως νὰ φροντίζῃς περὶ τῆς σημασίας

τῶν, τῆς πρὸς τὰς ιδέας σου συμφωνίας, ἀρκεῖ μόνον, ὅτι θὰ προξενῶσιν ἐντύπωσιν :

Καὶ ἀπαζωμένη αὐτὸ, προσέθετε !

«Μήπως, ἐπὶ τέλους, θὰ γείνης καὶ σὺ Ρουμestάν, πῆς το μου ;»

Ἐπὶ τοῦ ἐξώστου ὁ ῥήτωρ εὐρίσκειτο ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ αὐτοῦ, εἶχε φθάσει εἰς τὰς ἐσχάτας ψυχολογικὰς τοῦ διαχυσεῖς, καὶ ἤκουε τις τὰς λέξεις. « Ἡ ψυχὴ μου, τὸ αἰμά μου... ἡ ἠθικὴ... ἡ θρησκεία... ἡ Πατρίς... » ἄς παρατεταμέναι διεδέχοντο ζητωκραυγαί.

Ἡκούθη τελευταία τις καὶ παταγώδης ζητωκραυγὴ καὶ εἶτα τὸ βραδέως ἀποχωροῦν πλῆθος. Ὁ Ρουμestάν εἰσήλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν, με τὸ μέτωπον καθίδρον, μεμεθυμένος ἐκ τοῦ θριάμβου τοῦ καὶ τῆς ἀνεξαντλήτου πρὸς αὐτὸν ἀγάπης ὀλοκλήρου λαοῦ, πλησιάζας δὲ τὴν σύζυγον αὐτοῦ, τὴν ἠσπάζθη μετ' εὐκρινῶς διαχυσεῖς.

— Ἐ... εἶδες, ὀλοκλήρη τελετὴ ἔκαμαν γιὰ τὸ παιδί σου.

Γονυκλινῆς πρὸ τοῦ διδανίου ὁ μέγας τῆς Ἀψ πολίτης, ἐπαίξει μετὰ τοῦ τέκνου αὐτοῦ, ἀναζητῶν καὶ θεωπεύων τοὺς μικροσκοπικοὺς τοῦ δακτύλου, τοὺς τὸ κενὸν τύποντας πόδας αὐτοῦ. Ἡ Ροζαλία παρετῆρει αὐτὸν ἐκστατικῇ, προσπαλοῦσα νὰ ὀρίσῃ τὴν τῶσφ ἀντιφατικὴν, τῶσφ ἀκατάσχετον, τῶσφ δυσνόητον ἐκείνην φύσιν. Εἶτα δὲ τῷ λέγει ζωνῶς, ὡσεὶ εὐρεν ἐπὶ τέλους τὸν ὀρισμὸν τῆς :

— Νουμᾶ, πῶς εἶνε ἐκεῖνο τὸ ῥητόν τῆς Μεσημβρίας, τὸ ὅποιον ἡ θεία Πορτάλ ἔλεγε προχθές ;... Gau de... Πῆς το λοιπὸν.

— Ἄ ! ναί... Gau de carriero, doulou d' ousteau... δηλαδή ἀκαλὸς γιὰ τὸν κόσμον, κακὸς γιὰ τὸ σπῆτι τῶν.

— Μάλιστα αὐτὸ εἶνε, ἀπήνησεν ἡ Ροζαλία.

Καὶ προφέρουσα τὰς λέξεις, μίαν πρὸς μίαν, ἐπανελάθε βραδέως ὡς τὸ πιστὸν ἀπεικόνισμα τῶν θλίψεων ἄς ἔδοκίμασε, τὸ ρητόν τοῦτο, δι' οὗ ὀλοκλήρως φυλὴ ζωγραφεῖται διὰ τῶν ἀληθεστέρων χρωμάτων :

— Καλὸς γιὰ τὸν κόσμον, κακὸς γιὰ τὸ σπῆτι τῶν... Τοιοῦτος ὁ Μεσημβρινός.

Γ. Ν. ΣΚΑΛΙΕΡΗΣ

ΤΕΛΟΣ

ΙΔΕΑΙ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἡ εὐδαιμονία δὲν ἀνῆκει εἰς τὴν καρδίαν ἐν ἧ ἀκτινοβολεῖ, ὡς καὶ τὰ ἀστρα δὲν ἀνῆκουσιν εἰς τὴν λίμνην, ἐφ' ἧς ἀντικατοπτρίζονται.

Ἡ πείρα καὶ ἡ σκέψις εἰσὶν εἰς τὰ πνεύματά μας ὅ,τι τὸ πῆρ καὶ τὸ ἄλας εἰς τὰς τροφὰς μας.

ΜΗΥΣΗΣ

Λόγιος συνεργάτης μας ἐκ Κερκύρας ἀπέστειλε πρὸς τινος πρὸς δημοσίευσιν τὸ κάτωθι πρῶτον ἐλεγείον τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Ἀλβίου Τιβοῦλλου. Ὁ ὑπὸ το ψευδώνυμον Γλαῦκος Ποντίος κρυπτόμενος δόκιμος μεταφραστὴς μετεχειρίσθη 13 συλλάβους καὶ 15 συλλάβους στίχους πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ λατινικοῦ διστίχου, καὶ πισ ἦν μετάφρασιν τοῦ κειμένου. Ὡς γνωστὸν καὶ ὁ κ. Πολυλάς μετέφρασε καὶ ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ «Ἐστῆ» τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ τὸ 3ον ἐλεγείον εἰς 15 καὶ 17 συλλάβους στίχους.

ΠΡΩΤΟ ΕΛΕΓΕΙΟ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΒΙΟΥ ΤΙΒΟΥΛΛΟΥ

Ἄλλος λαμπρὸν συνάζοντας χρυσάφι νὰ πλουτίσῃ καὶ δουλεμένης γῆς ζευγαῖες περιστάσις νὰ ἔχῃ, ἀν πάντα θὰ χῆρ ἐχθροῦ σιμὰ παιδέματα καὶ τρόμους, ἀν μάχης σαλπιδιοὶ τὸν ὕπνο θὰ τοῦ διώκουν· 5. ἐμένει ἢ φτώχεια μὲν ζῶν ἀτάραχον νὰ δίδῃ, κ' ἄσθιστον μόνον στίβι νὰ λάμπῃ 'ς τὴ γωνιά μου. Σύγκαίρα κλήματα χλωρὰ καὶ μ' ἄξιο χερί δένδρα ἐγώ, σὺν χωρικός, μέγала θα φητεῖω· 10. νὰ δίδῃ ἐμὲ πηχτοῦς ἀπὸ λινὸ γεμᾶτο. Ὅτι ἀατρεύω τοὺς θεοὺς, καὶ ἀν ἔρμος κάμπου πάλος ἀνόσπεγμα φορῆ, καὶ ἀν τριστράτου στυλάρη κ' ἢ ὄπιστον καρπὸν πρωτολείδον ὁ χρόνος μοῦ ὠριμάσῃ τοῦ ἀγροτικοῦ θεοῦ σὺν ἀπαρχῇ τὸν ἔθρῶν. 15. Σανθὴ Δῆμυτ', ἀστάχυνον θὰ κρεμασθῆ στεφάνη ἀπ' τὸν δικό μου ἀγρὸ 'ς τὴ θύρα τοῦ ναοῦ σου· κόκκινον Πρίαπον σκοπὸς μετὰ τὰ δένδρα θὰ στήσω, νὰ σκάζῃ τὰ πουλιὰ με φουδερὸ ὄρεπᾶν. Λάρυτες, ἄγιοι φύλακες ἀγροῦ, ποῦ πλοῦσιος ἦταν 20. καὶ τᾶρα εἶναι φτώχος, κ' ἐσεῖς ἔχετε δῶρα· τότε μοσχάρη ἀριθμῆτα μοῦ ἐξάγιζε δαμίλα· γῆς θύμα ὀλιγοσπῆς μικρὴ ναι ἀρνάδα τῶρα· Γιὰ σὺς ἀρνάδα θὰ σφαχθῆ νεαρὸ χωριάταις γέρω «δῶς» τε καλὰ κρασιὰ καὶ θέρους· νὰ φωνάζουν. 25. Τῶρα ἡμπορᾶ πλέον νὰ ζῶ ἀρκούμενος 'ς ὀλίγα, χωρὶς 'ς τὰ μακρὰ νὰ βιάζωμαι ταξείδια, καὶ τοῦ Σειρίου ταῖς ζεσταῖς ἡμέραις ν' ἀποφεύγω σὲ δένδρο σκιερὸ, 'ς τὸν ρῖσκα πᾶν τρέχει· καὶ ὡστόσο δὲν θὰ ἐντρέπωμαι καὶ ἀν δίκωπν ἐχω πιάσῃ, 30. ἢ ἐπιλαλήθῃ ὀκνὸ ζευγάρι με βουκέντρην· δὲν θὰ βαριῶμαι ἀγκαλιαστὰ καὶ ἀρνάδα μετὰ τὸν στάβλο κ' ἐρίφῃ νὰ γερῶ, ποῦ ἐξέχασε τὴ μάννα. Πλὴν τὸ μικρὸ κοπάδι μου, κλέφταις καὶ λύκοι ἀψῆσ' τε· ἀπ' ἀφθονῆ κοπῆ κυνῆρι νὰ ζητᾶτε. 35. Ἐγὼ ἐξαγνίζω χρονικῶς ἐδῶ τὸν πιστικὸ μου, ἐγὼ τὴ γαλήνη ἰθάλη με γάλα βρῖνω. Ἐλάτε καὶ ἀπὸ τράπεζα φτωχῆ δεχθῆτε δῶρα, θεοὶ μου εἰς καθαρά, πλὴν πλῆλαι λεκάνια· τί μ' εὐκολόπλιστον πηλὸ τὰ πρῶτα τοῦ ποτήριου 40. κ' ὁ ἀρχαῖος χωρικός κεράμια ἔχει φτυσῆ.

- 17. Τ' ἀγάλματα τοῦ Πρίαπου εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἰταλίαν ἦσαν συνήθως χρωματισμένα με κοκκινάδαρη.
- 19. Lares, ἑσπεραιοθεοὶ : lares compitales, ἐκείνοι ὑποῦ ἦσαν φύλακες τρισετάτων καὶ ἀγρῶν.
- 36. Pales, ποιμενικὴ θεὸς τῆς ἀρχαίας Ἰταλίας.
- 24. Ἐνοεῖ ἐδῶ τὴν τελετὴν τοῦ ἐξαγνισμοῦ κοπαδῶν καὶ ἀγρῶν.

ΣΤΡΟΦΟΥΛΕΣ

.....ἐπὶ τόμῳ.

Ψυχαροῦδες πετοῦν, μὴ τὴν ἄλλη ζητοῦν μετ' ἑτ' ἀγκάθια κ' ἀπάνου'ς τοὺς κρίνους. ἔστ' ἢ ὄριμες περνοῦν, ἔστ' ἢ ὄριμες γερνοῦν μετ' τοὺς ἔρωτες, μέσα 'ς τοὺς θρήνους.

Τὸ νερὸ βοδολᾶ ἀπ' τὸ βράχο ὑψηλὰ καὶ ἀναδίνει γλυκύτατον ἤχο· καὶ τὸ δάκρυο γεννᾶ, καὶ ἄς κυλᾶ σιγανὰ, εἰς τοῦ τᾶφου τὴν πλάκα τὸ στίχο.

Α. ΓΡΑΙΚΟΣ

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑ

Μετὰ βίον 364 ἐνιαυτῶν ἡ Ἀκαδημία τῆς πολυθελήτου πόλεως Λωζάνης, τῆς ἐγειρομένης ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς λίμνης Λεμᾶν καὶ φιλοξενούσης ἀπειροπληθεῖς ἐτησίως ξένους, ὁρμημένους πρὸς τὴν ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης, διὰ τῆς ἰδρύσεως ἐν αὐτῇ ἱατρικῆς Σχολῆς προήγαγε πρῶτον πρὸ ἡμερῶν εἰς Πανεπιστήμιον. Συνεκάλεσε δὲ τὰ Πανεπιστήμια ἀμφοτέρων τῶν Κόσμων, ἵνα χαριστώσιν τὴν νέαν Πανεπιστημιακὴν τῆς περσιπῆν καὶ ἠτοίμαζεν ἑορτὰς διὰ τοὺς ἐρέσεις τῶν Ἀκαδημαϊκῶν Συγκλήτων καὶ τοὺς ἀποσταλμένους τῶν φοιτητῶν. Ἡ Ἐλβετία ἀρᾶσθαι ἐπὶ λοιποῦ ἐν ἐπὶ πλέον Πανεπιστήμιον καὶ αἱ alma mater τῆς Γενεύης, τῆς

Προγόνων πλοῦτη δὲν ποθῶ κ' οὔτε τὰ στάρια πλέον πῶδιδαν 'ς τὸν παπποῦ θησουρισμένοι θεροὶ· σπαρτὰ μοῦ σόνουν ἄγροστά, 'ς τὸ στῶμα ν' ἀναπαῦω τὰ μέλη ἀν μοῦ βοῶν καὶ εἰς τραπεζοῦ κλινάρη. 45. Πόσο ἀρεστὸ ν' ἀκούω βοαῖς ἀνέμων πλαγιασμένος σφίγγοντας τρυφερὰ τὴν ποθητὴ 'ς τὸν κόρφο, ἢ τὸν χειμῶν' ἀξέγνοιαστος, ἐνφ ἢ νοτιὰ χιονίζει, μ' ἤχο βροχῆς βοηθὸ νὰ πέφτω εἰς γλυκὸν ὕπνο ! Ἄς λάβω τούτα καὶ ἄς γενῆ πλοῦσιος, ὡς πρόπει, ἐκεῖνος, 50. ποῦ πληκτικαῖς βροχαῖς καὶ ὀργῇ βαστᾶ πελάγου. Παρα γιὰ τὰ ταξείδια μου μὴ κόρη νὰ δακρύσῃ, κάλλι' ὅλα νὰ χαθοῦν χρυσάφια καὶ σμαράγδια ! Ἐσέ, Μεσδάλλα, ἐρέπονται γῆς καὶ πελάγου μάχαις, λάφυρα νὰ χῆρ ἐχθρῶν τὸ σπῆτι σου στολίδῃ· 55. ὠραίας νέας ἄλυσσι κρατοῦν ἐμὲ δεμένον, ὡς θυρωρὸν ἐμπρὸς εἰς τὴ σκληρῆ τῆς θύρα. Ἐμὲ δὲν μέλουν ἐπαῖνοι, Ἀπλία μου· νὰ ἦμαι μόνον ἀρκεῖ μ' ἐσέ καὶ ἄς λέγωμαι ἀκαμάτης. Εἶθε 'ς τὴν ὥρα τὴ στερνὴ σὲ νὰ θωρῶ κ' ἐσένα 60. με χερί χαλαρὸ πεθαίνοντας νὰ σφίγγω. Θὰ κλαύσης καὶ κοιτάμενος 'ς τὴν κλίνην, ποῦ θὰ καύσουν με δάκρυα θλίβερά θὰ με νεκροφιλήσης· Θὰ κλαύσης· σιδερόδετα δὲν ἔχεις περικάρδια, ἀλλ' οὔτε ἢ τρυφερὴ καρδιά σου ἔχει στερνῶρι. 65. Σπῆτι με μάτι ἀδάκρυτα δὲν θὰ εἰμπορῆ νὰ γύρῃ ἀπὸ τὸ ἔσδι αὐτὸ κανεῖς, παραθένα ἢ νέος. Ἀπλία, μὴ τὸν ἴσκιό μου παρᾶξῃς καὶ λυπῆσθου τὴν τρυφερῆ σου εἰδῆ, τὴν ἐξέπλεκῆ σου κόμπη. Πλὴν ὅσο ἢ μοῖρ' ἀφίνει μας, 'ς τὸν ἔρωτ' ἄς πλεχθοῦμε· 70. θὰ ἐλθῆ καὶ ὁ Χάρος δὰ με σκέπασμα μαυρίλας· καὶ τὰ γερᾶματα θὰ ἐλθοῦν σὺρτὰ καὶ τ' ἀσπρομάλλη ἐρωτας καὶ γλυκὰ δὲν θὰ ταυρίζουν λόγια. Τῶρ' ἢ Ἀφροδίτη ἢ μέτωρῃ μοῦ πρόκειται, ποῦ θύραις δὲν τρέπομαι νὰ σπῶ καὶ θέλω νὰ μαλῶνω. 75. Γι' αὐτὰ καλὸς εἰμ' ἀρχηγὸς καὶ ἀγωνιστής· σημαῖαις καὶ σάβλιγγες μακρὰ χυθῆτε, εἰς διψασμένους αἵματα, πλοῦτη φέρετε· κ' ἐγὼ 'ς τὴ θημονιά μου ἦσυχος θ' ἀψήφω καὶ πλοῦτ· καὶ τὴν πείνα.

Μετάφρασις Γλαῦκου Ποντίου.

- 53. Μ. Βαλέριος Μεσσαλλας Κορβίνος, ὑπάτος, ναύαρχος εἰς τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ἀκτίου καὶ ῥήτορας· φίλος προστάτης τοῦ Τιβούλλου.
- 57. Ἀπλία, ἡ πρώτη ἀγαπητικὴ τοῦ Τιβούλλου. Τὸ ἀληθινὸ τῆς ὄνομα, κατὰ τὸν Ἀπολλύτιον, ἦταν Πλαυτία.

Βάλης, τῆς Βέρνης καὶ τῆς Ζυρίχης ἔχουσι τοῦ λαποῦ ἐν τῷ ἠλικῷ προσώπῳ τῆς ἀρτερινότητος ἐν Λωζάνῃ alma mater νέαν συναγωνίστριαν.

— Ὁ σοφὸς γάλλος πρεσβύτερος καὶ πρώην ὑπουργὸς Βαρθελεμῆ Σαιντιλέρ ἐπέφερε κατ' αὐτὰς μετὰ πνευτροναστῆ ἔργασίαν τὴν εἰς τὸ γαλλικὸν ἰδιῶμα μετάφρασιν τῶν ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων. Ὅλη ἡ σειρά σὺγκεται ἐκ 35 ὀγκωδῶν τόμων, τούτοις δὲ προστίθεται καὶ ἕτερος μετ' οὐ πολὺ ἐκδιδόμενος τόμος, περιέχων τὸν πραγματικὸν πίνακα.

— Ἐξεδόθη πρῶτον ἐν Λονδίῳ βιβλίον περιέχον τὸ «Πάτερ ἡμῶν» εἰς τριακοσίας γλώσσας μετὰ τοῦ ἀλφαριθμοῦ ἐκάστης ἐξ αὐτῶν. Τὸ βιβλίον τοῦτο θεωρεῖται τυπογραφικὸν ἀριστούργημα, κατὰ πολὺ δὲ ὑπερβαίνει παρόμοιον ἔργον ἐκδοθὲν πρὸ 50ετίας περὶπου ἐν Αὐστρίᾳ, τὸ ὅποιον περιεῖχε τὴν αὐτὴν προσευχὴν εἰς διακοσίας μόνον γλώσσας.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οι υπό του Πανελληνίου Γυμναστικού Συλλόγου οργανωθέντες αγώνες εστειρώθησαν υπό εξαιρετικής επιτυχίας. Ενώπιον δυσχλιών και πλέον θεατών αμφοτέρων τών φύλων, παρόντων τής Α. Μ. του Βασιλέως μετά των βασιλοπαίδων Νικολάου και Ανδρέου, του κ. πρωθυπουργού, των πρεσβυτέρων Ρωσσίας και Αγγλίας μετά των κυριών των, του κ. υπουργού των Εξωτερικών και των άλλων άρχων, εγένετο η έναρξις των αγώνων κατά τό έκδοθην πρόγραμμα. Και κατά την ά. μ. ενήμεραν, εν πρώτοις μαθητική του πρακτικού λυκείου και του γ' γυμνασίου περί τους εξήκοντα εξέτελεσαν πολύ επιτυχώς ασκήσεις δι' άλλήρων υπό την οδηγίαν του γυμναστού κ. Ν. Κοτσιλοπούλου.

Είτα εξήλθον οι γυμνασται 37 τών άριθμών, άσκηθέντες υπό την οδηγίαν του κ. Φωκιανού διά κορυμών, μεθ' ό ηρξάντο οι κυρίως αγώνες.

Πρώτος ήτο η *δισκοβολία*. Ηγωνίσθησαν τρεις και έλαβε τό ά. βραβείον, όπλον επαναληπτικόν, ό νέος Σπ. Άρβανίτης.

Δεύτερος ήτο *άλμα επί κοπιῶ δι' άπλοῦ βατήρος*. Ηγωνίσθησαν εξ και έλαβε τό ά. βραβείον, δρ. 100, ό νέος κ. Σπυριδών Άθανασόπουλος.

Τρίτος αγών ήτο τό *δίχυρον*. Ο αγών ένταῦθα πεισματώδης. Διηγωνίσθησαν ό κτώ και τό ά. βραβείον εκ δρ. 100 έλαβεν ό νέος κ. Α. Πικίος.

Τέταρτος αγών ήτο *άλμα επί κοπιῶ δι' ώστιακού βατήρος*. Ηγωνίσθησαν πεισματωδώς και ένταῦθα εξ, τό ά. βραβείον εκ δρ. 150 έλαβεν ό νέος κ. Ίω. Σαρρής.

Πέμπτος αγών ήτο *άναρρίξις επί ίστιάου*. Διηγωνίσθησαν δύο. Έλαβε τό ά. βραβείον εκ δρ. 100 ό νέος κ. Θεόδωρος Κοτσιλόπουλος.

Έκτος αγών ήτο *άλμα επί έφαληρίου διαπλοῦν*. Διηγωνίσθησαν εξ και έλαβε τό ά. βραβείον ό νέος κ. Θ. Καρακώστας.

Έβδομος αγών ήτο η *γέφυρα* και έλαβε τό ά. βραβείον ό νέος κ. Ίω. Κρητικός.

Κατά την β' δε ήμέραν πρώτος αγών ήτο ό *δρόμος* εν ψ' διηγωνίσθησαν δύο. Πρώτος ήλθεν ό κ. Φ. Πανουριῆς λαβών δρ. 150 ως βραβείον και δεύτερος ό κ. Α. Στεφάνου λαβών δρ. 100.

Δεύτερος αγών ήτο η *άναρρίξις επί κάλω*. Διηγωνίσθησαν δύο. Επρώτευσεν ό κ. Σπ. Βερσής λαβών δρ. 70.

Τρίτος αγών ήτο τό *μονόχυρον*. Επρώτευσεν ό κ. Α. Πικίος λαβών ζεύγος σπαθών. Διεκριθη όμως ένταῦθα ό κ. Β. Άλεξίου.

Τέταρτος αγών ήτο τό *άλμα εις την πρώην* (πίδημα). Επρώτευσεν ό κ. Θ. Καρακώστας λαβών δρ. 150.

Πέμπτος αγών ήτο η *λίθοβολία* (λιθάρι). Επρώτευσεν ό κ. Ι. Οικονόμου λαβών δρ. 150.

Έκτος αγών ήτο *τά βίγη*. Επρώτευσε δικιτώτατα και εν τή επεσημηία όλου του πλήθους ό κ. Βασίλ. Άλεξίου, όστις όμολογούμενος διεκρίθη και εις τό δίχυρον και εις τό μονόχυρον.

Εγένετο είτα η *διελκυστιδα* και έληξαν οι αγώνες.

Κατά την επίτελεσιν χειροκροτήματα διεδέχοντο παταγώδη τόν νικητήν και χρομυσίνως έπαίξεν η μουσική.

Η επίτροπή των έλληνοδικών άποτελουμένη εκ των κ.κ. Τ. Κοκκιδου, Χ. Όφικαν και Ν. Πύργου ενεχείρισε τῷ βασιλεῖ τούς στεφάνους δάφνης, δι' ών ίδιοχειρώς ό βασιλεύς έστεφάνωσεν ένα έκαστον των νικητών.

Ο Βασιλεύς, συγκαρεις τόν πρόεδρον του Συλλόγου κ. Ι. Φωκιανόν, άπήλθε προφανώς κατευχαριστήμενος εκ των λαμπρών του Συλλόγου άποτελεσμάτων, χειρερίζων μέχρι τής έξόδου τό διαρκώς ύπέρ Αυτού και του Διαδόχου ζητωκραυγάζων πλήθος.

Η επίδοσις των χρηματικών βραβείων εις τούς νικητάς άνετιθη εις την επίτροπήν των έλληνοδικών. Μετά την έξοδον του Βασιλέως ήκούσθησαν ζητωκραυγαί, τό σύνθημα δοντων των νικητών ύπέρ του κ. Φωκιανού. Και ήτο πράγματι εύλογώτατος ό ύπέρ του κ. Φωκιανού ένθουσιασμός. Ούδεις άμφισβητεί ότι η ανάπτυξις τής γυμναστικής παρ' ημίν όφειλεται κυρίως εις την πρωτοβουλίαν, εις τούς άτρύτους μάχους, εις την άκαταπόνητον προθυμίαν και δραστηριότητα του κ. Φωκιανού, εις όν η νεότης όφειλε εύγνωμοσύνην, τό δε κοινόν επάινοος άφειδεις και ένθέρρυσιν εις τό ώραιον και ώφέλιμον έργον του.

Εν μέσω του ένθουσιασμού έκείνου μετά χαράς ήκουσαν οι παριστάμενοι την νέαν ύπέρ του Συλλόγου δωρεάν του άγαπητού νέου κ. Νάσου Ζίννη. Δι' έπιστολής του προς τόν κ. Φωκιανόν ό φιλόπατρις Ηπειρώτης εκφράζων ένθουσιωδώς τό ύπέρ του Συλλόγου ένδιαφέρον του, δηλοί, ότι προσφέρει δραχμάς πεντακοσίας ως άπαρχήν και βάζειν πραγματώσεως του έθνικου έργου τής άνοικοδομήσεως δια τον Συλλογον ίδιου μεγάλου Γυμναστηρίου, έργου, ούτινος επεθύμηε ό πρώτος δωρητής να είνε Ηπειρώτης.

Μετα την βεβαίωσιν του Βασιλέως, επιθυμούντος να υποστηρίξη εν τῷ μέλλοντι γενναίως τό έργον του Συλλόγου υπό την προστασίαν του Διαδόχου, και διά τής ένθαρρύνσεως τώσων φιλοπατριδων άνδρων εν τε τῷ κράτει και εκ του έξωτερικου, εν οίς και οι έν Παρισίαις κ.κ. Βοτς και Σκληθαινώτης, ύποσχθέντες από τουδε την εκτύπωσιν τιμητικών μεταλλίων δια τούς νικητάς του προσεχούς έτους, ούδεμία άμφισβόλις, ότι οι γυμναστικοί αγώνες ήα τελώνται κατ' έτος μετά διαρκώς αύξούσης επιτυχίας, όπως άρμόζει εις την χώραν των περιφήμων Ολυμπιονικών αγώνων.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Στρατιωτικά άναμνήσεις: 1888, υπό Άλεξ. Φιλαδέλφειος. Εν Άθήναις 1891. Αι στρατιωτικά άναμνήσεις είνε τό νεώτερον βέλιον του καλλιτέγνου συνεργάτου μας κ. Άλεξ. Φιλαδέλφειος, περιβεβλημένον με περικομφον και ζηλευτόν καλλιτεχνικόν εξώφυλλον, έργον του ίδιου συγγραφέως. Άριστο δέ αύτίς διά πρόλογόν μεσοῦ εξ αισθήματος πατριωτισμού και αδελφικής συγκινήσεως εις τόν αδελφόν του Άνακτασιον, όταν αριθμών 21 έτη έαρινής ηλικίας ήα υπηρετήση την πατρίδα. Την μετρίφρονα άφίερωσιν του συγγραφέως ήμει, επεκτεινόμας εις όλην την έλληνικήν νεότητα, συνιστώντες την άναγκασιν των ώραιων «Στρατιωτικῶν άναμνήσεων» του κ. Φιλαδέλφειος, όστις εις τας όλίγας αύτων σελίδας έχάραξε την έντελεστέρην εικόνα του νεοσυλλέκτου και του στρατιωτικού βίου εν Έλλάδι.

— *Όδηγός τής δδασκαλίας τής Γεωγραφίας* υπό Βασιλείου Ν. Βουλγάρους, διευθυντού έλληνικού ίδιουτικού Παιδαγωγείου. Εν Άθήναις, εκ των καταστημάτων Α. Κωνσταντινίδου 1891. Τιμήται δραχμής. Ο κ. Β. Βουλγάρης κατιών τό άτελές τής διδασκαλίας του μαθήματος τής Γεωγραφίας, ούτινος την μεγίστην σπουδαιότητα ούδεις δύναται ν' άρνιθῆ, προέβη εις την σύνταξιν του άνωτέρω οδηγού, εν ψ' οι αναγνώσται θα ήώσι πώς πρέπει να διδάσκηται αύτη. Ο κ. Βουλγάρης εις την σύνταξιν του χρησιμωτάτου οδηγού, πλην τής μακαρίας και ίδίας πείρας, ήν εκτήσατο επί πολλά έτη διδάσκων τό μάθημα τής γεωγραφίας, είχαν ύπ' όψει του τά επικρατούντα σήμερον εν Εύρώπῃ και Αμερικῇ γεωγραφικά συστήματα, όμολογούμενος δ' επέτυχε πληρόστατα και η έπίπονος αύτου έργασια σπουδαίως θέλει εκτιμηθῆ παρά των ειδημόνων.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΤΡΙΜΗΝΙΑΣ

Εκ των άποστειλάντων λύσεις εις την τελευταίαν τετάρτην τριμηνίαν ούδενί θέλει προσεγγηθῆ δώρον, διότι οι μὲν έπεμφθη πολλας τωιαύτας λελανθασμένας, οι δὲ έλαχίστας επιτυχίας. Ένεκα δε τούτου η διεύθυνσις άπέφασεν από του προσεχούς τέτους, όπερ είνε και τό ά του νέου 4ου έτους, να καταργηση τας «Στιγμας τέρψεως», διαθέντοιας επωρελέστερον τόν χρόνον αυτών.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σ. Π. Α Κρησιαν. Έχει καλώς.—Τ. S. Sevastopol. Έπιστολή και έπιστολή έληφθη, 3 νέοι συνδρομηται ενεγράφησαν και πληρης σειρά άποστάλη δια τα λοιπα άπηνήσαμεν.—Γ. S. Ζάκυνθος. Δεν έχετε δικαίον εις τό δελτάριον που έλαθετε σα; εζηγήθημεν καίρωσι, και σα; παρακαλούμεν φιλικώς να πεισθητε εις τα γραφόμενα μας.—Χ. Π. Α. Ηράκλειον. Έστάλησαν άναμνηόμεν τάχιστα λογαριασμών.—Ι. Τ. Κυδωνίας. Εύχαριστούμεν θερμώς δια τας ύπέρ του Α. Μ. ευγενεις ενεργείας σας.—Α. Ε. Φιλιππούπολιν. Άπηνήσαμεν.—Π. Π. Βαρώσια. Νέος συνδρομητής ενεγράφη και τα φύλλα άποστάλησαν δια τα λοιπα άπηνήσαμεν.—Ν. Χ. Θεσσαλονικην. Νέος συνδρομητής ενεγράφη άποδεχόμενοι δε τούς όρους σας παρακαλούμεν να ενεργήσητε άποτελεσματικώς.—Ε. G. Trieste. Άριθ. 34 έστάλη; προσέχω; θα άπαντησωμεν ήμιν ποτον εκ των δύο δημοσιευθήσεται.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΗΣ Β. ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Οκτάβιος Φεγιέ σελ. 225. Αδόλφος Βελώ 226. Ο πρίγκηψ Όσκάρ 236. Γερσίμος Μεταξής 236. Νικόλαος Γ. Φιλίππιδης 231. Άννα Ζουδικ 248. *Sandré-Paccard* 248. Λέων Δελίβ 260. Ο Μειδωνιέ 272. Σίφης Λιάπης 273. Έρρίκος Σχλιεμαν 284. Π. Παπαρρηγόπουλος 309. Ο πρίγκηψ Ναπολέων 319. Θεόδωρος Μπαδάλ 333. Ο λόρδος Γραμβίλλ 333. Όθων Σωνιέρος 333. Κ. Παπαρρηγόπουλος 376. Φ. Γρηγορόβιος 376.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Η φιλολογική κίνησις παρ' ημίν: Έν αθηναϊκόν μυθιστόρημα σ. 184. 212. Η Φρεαττς (θεριναί άναμνήσεις) 187. Ίωάννης Μωρέας 218. Άπάντησις εις τον κ. Μ. Μητσόκην 243. Πρεσβύτου λεύκωμα 371. Το νέον έργον τής Κάρμεν Στάβου 376. Πρώτο έλεγείο του πρώτου βιβλίου του Άλβίνου Τιβούλλου 381.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Το Μπάριον (εκ του ήμερολογίου μου) σελ. 186. Ο θεσμός του γάμου 240. 252. Περί άλλοκότων τινών δηλητηριάσεων 300. Δια τούς φυσιοδίφας και ίατρούς 366.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Η γέννησις του Χριστού σελ. 196. Πενθεύς και Μαινάδες 261. Δια τής Γερμανίας (εξ άναμνήσεων) 288. Επί τῇ έβδομικονταετηριδι τής επαναστάσεως 313. Σαμάρεια 231. Ναζαρετ 321. Αι κέδροι του λιθάνου 321. Περί του οικου των Χοενζόλλερν (από τής αρχαιότητος μέχρι του νυν) 368.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΑ

Παλαιονολογικά σελ. 224. Ο Όλύμπιος Ζεύς 296. Παλαιογραφικά 308. Το ανάγλυφον των Θηδών 314. Έλληνικά αρχαιολογικά εύρήματα 364.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ - ΖΩΟΛΟΓΙΑ

Ο μέγας δοῦξ σελ. 193. Κροκόδειλος

ΠΡΩΣΟΠΩΓΡΑΦΙΑΙ

Ο ίατρος Κώχ σελ. 183. Οκτάβιος Φεγιέ 226. Αδόλφος Βελώ 226. Νικόλαος Φιλίππιδης 227. Γερσίμος Μεταξής 238. Ο πρίγκηψ Όσκάρ 238. *Anne Judic* 339. *Sandré-Paccard* 245. Β. Σαρδου 251. Λέων Δελίβ 256. Μειδωνιέ 263. Σίφης Λιάπης 269. Έρρίκος Σχλιεμαν 275. Η Α. Β. Υ. Ο πρίγκηψ Γεώργιος 287. Πέτρος Παπαρρηγόπουλος 299. Ο πρίγκηψ Έρωίνμος Ναπολέων 317. Θεόδωρος Μπαδάλ 323. Ο λόρδος Γραμβίλλ 328. Όθων Σωνιέρος 329. Ο στρατάρχης Μόλτικε 355. *Professeur Becker* 366. Κωνσταντίνος Παπαρρηγόπουλος 367. Φερδινάνδος Γρηγορόβιος 372.

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Οι νεοσσοί εικόν του *Blume-Siebert*. 189. Έλπις-Άγάπη-Πίστις: Έργα Ε.

αγρεύσας αίλουρόπαρδον 249. Ο δασύπους 261. Καταρράκτης του Φελοῦ 273. Ο άετός 285. Ο λέων 297. Η κοιλιάς του Γαβαρνί 309. Φασιανός 321.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Νουμάς Ρουμestάν σελ. 191. 216. 231. 247. 255. 271. 279. 290. 306. 319. 332. 362. 374. 379.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ

Η Χτυπημένη σ. 207. Η δούδα 224. Το τραγούδι του χρόνου 315. Τα δύο δάκρυα 325. Δια τό παράδειγμα του διηγηματογράφου 338. Ιστορία ναυτου 343. Πάσχα ρωμείο 347. Ο μπάμπια-Κώστας ό Όλλαντέζος 351. Τα κυπαρίσσια 358.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΕΚ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ

Η φυγή σελ. 186. Τρογερά Χριστούγεννα 202. Η νεόνυμφος 223. Ο Ραββίνος 225. Ο πόθος 236. Η μονομαχία του ταγματάρχου 295. Το μερίδιον των πτωχών 303. Η τέχνη του συνοδεύειν κυριαν 324.

ΠΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Τα Χριστούγεννα (άναμνήσεις) σελ. 197. Θήρα δορκάδων εν Αιγύπτω 261. Ο ιδιωτικός βίος του Σάχου 264. 276. Ο χορός των Δερβισών 356.

ΚΩΜΩΔΙΑΙ

Ο πρώτος χορός: Κωμωδία μονόπρακτος σ. 228. 242. 259. 267. 273. Η πόλις τής Άθηνῶς: Κωμωδία μονόπρακτος 326.

ΠΟΙΗΣΙΣ

Το ποτάμι του χάρου σ. 192. Ο τραγουδιστής 193. Ένας Θεός 208. Εις την πατρίδα 214. Εις την έλεμμοσύνην 218. Κάποιο άστέρι 224. Ο τυφλός βασιληῆς 235. Λόγια και μάτια 236. Όταν πεθάνω 246. Από την ξενιτιά: Δύο δοννέτα 258. Η κόρη και ό κρῖνος 260. Το όνειρο του Θεου 278. Μία βραδυά χαράς 294.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Guillaume. 201. Η νύξ των Χριστουγέννων, εικόν Ντιψφενμπάχαρ 209. Ο στολισμός τής νύμφης, εικόν Ίωσήφ Γκιζέλλα 219—222 (δισέλιδος). Ο Ναπολέων κατά την νύκτα του Βατερλώ, εικόν *Charle* 233. Ο Πενθεύς διωκόμενος υπό των Μαινάδων, εικόν *Gleyre* 257. Ο ιππόλιτος δ' Άρτανιάν, έργον *Gustave Doré* 267. Η ειρωνεία τής Μοίρας, εικόν *Dupuis* 281. Το τελευταίον παρθενικόν φίλημα, εικόν *H. Bogaerts* 293. Εύτυχής συνάντησις, εικόν *B. Giuliana* (δισέλιδος) 304—305. Τα δύο δάκρυα, εικόν *F. J. Wauch* 329. Παρχαλινόν Άττικόν Μουσειόν (εξώφυλλον) υπό Α. Φιλαδέλφειος 335. Ο έσταυρωμένος του *Bonnat* 340. Ο Ίησους εις τόν τάφον του *Henri Levy* 341. Γεώργιος Α', γλυπτικόν έργον Γ. Βρούτου 344. Ο Νικηταῆς φέρων επί των ώμων άλλανδόν τραυμα-

Ο Σφάλαγγας 301. Ειδύλιο 304. Εις τό λεύκωμα του μικρού μου φίλου Α. Χ. Γρίβα 312. Όνετρα τρελλά 332. Εις τόν Γολγοθάν 337. Το καλλίτερο γιατρικό 349. Του Μάι τα τριαντάφυλλα 357. Το δάκρυ 359. Το φιλι 359. Ο άγροτικός βίος 360. Χλόη 371. Στροφοῦλες 381.

ΕΞΗΓΗΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

Νεοσός σ. 193. Η Καντών 245. Άγων σπαθασκίας 249. Ο Θερμιδωρ του Σαρδου 261. Ο Άρτανιάν 273. Η γέφυρα των στεναγμών 285. *Professeur Becker* 366.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μελισσών εντός επιστολοκιώτιου σ. 193. Η έκθεσις του κ. Κ. Πανωρίου 285. Δέκα σκέψεις 306. Η εύτυχία 308. Η νῆσος Χιλόη 359. Η εν Μόσχα έκθεσις 359. Η οδοιπορία τής Ισπανίδος ήθοποιου Γκέιτον 359. Θάνατος Μόλτικε 365. Έκθεσις ύδατογραφιών Γαλλινῶ 317. Καλλιτεχνική έκθεσις κυριών 377. Παιδαγωγείον Β. Βουλγάρους 378. Πανελλήνιο Γυμναστικόν άγώνες 382.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

193. 249. 273. 297. 309. 334. 337. 382.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ. ΚΑΙ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑ

266. 237. 249. 261. 273. 285. 297. 309. 321. 333. 365. 377. 381.

ΙΔΕΑΙ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

258. 297. 314. 356. 376. 380.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

193. 249. 262. 274. 285. 297.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

193. 226. 238. 249. 262. 274. 286. 297. 309. 322. 334. 365. 378. 382.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

193. 226. 238. 249. 262. 274. 286. 297. 310. 322. 334. 365. 378. 382.

ΜΝΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΠΕΙΩΝ ΑΠΟΨΕΙΣ

Η Βηθλεέμ σελ. 205. Δύο άπόψεις του καταρράκτου Νιαγάρα: α) εκ του πλησίον β) μακρόθεν 231. Η Καντών 245. Μία όδος τής Βενετίας: Το άνάκτορον των Δογών. Η γέφυρα των στεναγμών. Αί φυλακαί. 280. Ο Όλύμπιος Ζεύς 298. Το εν Θήβαις άνακαλυφθέν νεκρικόν άνάγλυφον 316. Η Ναζαρετ ένθα γεννηθή ό Ίησους 316. Η Σαμάρεια όπου ό Άπόστολος Φίλιππος εκήρυξε τό Εύαγγέλιον 316. Αι κέδροι του Λιθάνου 322.

Ὁ οἰκογενειακὸς πύργος τῶν Χοενζόλ-
λερν 372.

ΠΟΛ, ΕΘΙΜΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΙ

Οἱ Μάγοι ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἀστέ-
ρος εἰς Βηθλεὲμ 200. Ἄγων σπαθασκίας
κατὰ τὸν 15' αἰῶνα 250. Θήρα δορκάδων
ἐν Αἰγύπτῳ 262. Ὁ ἀγροτικὸς βίος (δύο
εἰκόνες) 360.

ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ὁ στρατιωτικὸς ἱατρὸς Πφούλ, γαμ-

βρός τοῦ Κώχ, κάμων ἐνέσεις διὰ κω-
χίνης 188. Ὁ καταρράκτης τοῦ Φελοῦ
274. Ἡ κοιλὰς τοῦ Γαβαρνὶ 310. Ἡ
στύγξ, ὑπόγειος ποταμὸς ἐν Ἀμερικῇ
334.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ὁ μέγας δούξ 188. Κροκόδειλος ἀ-
γρεῦσας αἰλουρόπαρδον 244. Ὁ δασύ-
πους ἡ τατοῦ 256. Ὁ ἀετὸς 286. Ἡ ἐπά-
νοδος τῶν χελιδόνων 292. Ὁ λέων 292.
Φασιανὸς ὁ κολχικὸς 317.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Χριστοῦγεννα (ἐξώφυλλον) 195. Ἐνας
Θεὸς 208. 1891 εὐτυχὲς 215. Πλαίσιον
εἰκόνοσ Μεισониὲ 263. Ἡ μελέτη 269. 25
Μαρτίου. Τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον
311.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Τὸ Καῖκι, ἐκ τοῦ ἀνεκδότου κωμει-
δουλλίου «ὁ καπετὰν Δάζαρος», ποιήσις
καὶ μουσικὴ Δ. Ι. Κόκκου 354.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΑΒΟΥΡΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΑΣΤΕΡΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ †
ΒΕΛΔΙΑΝΙΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΓΕΝῆΑΔΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΓΡΑΙΚΟΣ Α.
ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΕΝΥΑΛΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΗΔΙΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΟΚΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΚΥΠΡΙΑΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΜΑΡΚΟΡΑΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΜΑΡΓΑΡΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΜΗΤΣΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ
ΜΟΣΧΑΚΗΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ
ΜΟΣΧΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΜΩΡΑΪΤΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
ΟΛΛΑΝΕΣΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΠΑΛΑΜΑΣ ΚΩΣΤΗΣ
ΠΑΝΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΠΑΡΑΣΧΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ
ΠΟΛΕΜΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ
ΠΡΑΣΣΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΡΟΝΤΗΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΣΑΜΑΡΤΣΙΔΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
ΣΚΑΛΙΕΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΣΟΦΟΥΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΒΡΟΥΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ Γ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

ΔΕΜΠΕΣΗΣ Π.
ΠΑΝΩΡΙΟΣ Κ.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΦΥΤΑΛΗΣ Α.

ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι (ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν) ... Δρ. 6.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » ... Φρ. 8.

ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
ΒΙΑΜΠΕΡΓ, ΕΣΤΙΑΣ, ΝΟΤΑΡΗ.